

Imádság:

Drága Mennyei Atyánk!

Hálás szívvel gondolunk arra, hogy ezen a mai napon ismét a te nevedben találkozhatunk, és hálás szívvel gondolunk arra, hogy neked ma is van élő szavad hozzánk, mely életet formál át, a kemény szívet megtöri, és érző, hússzívet készít helyette. Szeretnénk ezt a mai alkalmat is a Te kezedbe helyezni, mert nélküled csak üres erőlködés, de te vagy az, aki a hallottakat áldássá teszed.

Uram, nem vagyok méltó, hogy a Te drága és Szent igéddel szolgáljak, de könyörgöm azért, tégy engem alázatos eszközöddé, hogy mindaz, amit ma elkészítettél ennek a drága gyülekezetnek az valóban életet és áldást jelentsen, hogy a te beszéded megelevenedjék számunkra, és kinek harmincszoros, kinek hatvanszoros, kinek pedig százszoros termést hozhasson.

Kérünk téged, szentelje meg bennünket jelenléteddél és a Te igazságoddal, mert a te igéd igazság. Ámen.

Hallgassa meg a gyülekezet hittel és figyelemmel azt a Szent igét, melyet egyházunk a mai vasárnapjára az igehirdetés alapigéjeként jelölt ki számunkra, melyet megírva találunk János evangéliumában a 6. fejezet első 15 versében a következőképpen:

Jézus ezután elment a Galileai-tengernek, a Tibériás tavának túlsó partjára. ²Nagy sokaság követte őt, mert látták azokat a jeleket, amelyeket a betegeken tett. ³Jézus pedig felment a hegyre, és ott leült a tanítványaival együtt. ⁴Közel volt a húsvét, a zsidók ünnepe. ⁵Amikor Jézus körültekintett és látta, hogy nagy sokaság közeledik hozzá, így szólt Fülöpnek: „Honnan vegyünk kenyeret, hogy ezek ehessenek?” ⁶Ezt pedig azért kérdezte tőle, hogy próbára tegye, mert ő már tudta, mit fog tenni. ⁷Fülöp így válaszolt neki: „Kétszáz dénár árú kenyér sem elég nekik, hogy mindenki kapjon valami keveset.” ⁸Egyik tanítványa, András, a Simon Péter testvére így szólt hozzá: ⁹„Van itt egy gyermek, akinél van öt árpakenyér és két hal, de mi ez ennyinek?” ¹⁰Jézus ezt mondta: „Ültessétek le az embereket.” Nagy fű volt azon a helyen. Letelepédtek tehát a férfiak, szám szerint mintegy ötezren. ¹¹Jézus pedig vette a kenyereket, hálát adott, és kiosztotta az ott ülőknek; ugyanúgy osztott a halakból is, amennyit kívántak. ¹²Amikor pedig jóllaktak, így szólt tanítványaihoz: „Szedjétek össze a felesleges darabokat, hogy semmi ne menjen kárba.” ¹³Összeszedték tehát, és tizenkét kosarat töltöttek meg az öt árpakenyérből való darabokkal, amelyek feleslegesek voltak azoknak, akik ettek. ¹⁴Az emberek, látva a jelt, amelyet tett, ezt mondták: „Ez valóban az a próféta, akinek el kellett jönnie a világba.” ¹⁵Amikor pedig Jézus észrevette, hogy érte akarnak jönni, és el akarják ragadni, hogy királlyá tegyék, visszavonult ismét a hegyre egymagában.

(Jn 6,1-15)

1. Előzmény

Az előbb felolvasott igeszakasz azzal kezdődik, hogy „*Jézus ezután elment a Galileai-tengernek, a Tibériás tavának túlsó partjára*” Amikor egy ilyen igeszakaszhoz jutunk mindig érdemes megnézni, hogy mi történt előtte, jó, ha térben és időben el tudjuk helyezni az eseményeket, és megnézzük, mi után történik mindaz, amiről olvasunk. Nem a János evangéliuma írja le a közvetlen megelőző eseményeket, de érdemes mind a 4 evangéliumban elolvasni a történetet, egészen össze fog állni a kép, miért is ment el Jézus egy lakatlan helyre és miért ment utána a sokaság.

Jézus magához hívta a tizenkettőt, és kiküldte őket kettesével. Hatalmat adott nekik a tisztátalan lelkek fölött, a tanítványok pedig elindultak, és hirdették az embereknek, hogy térjenek meg, sok ördögöt kiűztek, sok beteget megkentek olajjal és meggyógyítottak. (Márk 6,7.12-13)

Majd „*az apostolok visszatértek Jézushoz és elbeszélték neki mindazt amit tettek és tanítottak. Jézus pedig így szólt hozzájuk: „Jöjjetek velem csak ti magatok egy lakatlan helyre, és pihenjete meg egy kissé.” (Márk 6,30)*

Tehát láthatjuk, hogy szolgálatba állította a tanítványokat, feladatot bízott rájuk, de erőt és hatalmat adott a rájuk bízott feladat elvégzéséhez. Itt egy pillanatra szeretném ha megállnánk és észrevennénk 3 alapvető dolgot:

1. minden tanítványt feladattal bízott meg!
2. egyikük sem volt alkalmas a rájuk bízott feladat elvégzésére (hiszen ki tudna betegséget gyógyítani)
3. hatalmat adott nekik, hogy megcselekedjék, amit rájuk bízott

Ezek is a tanítványság alapvető pillérei: Az Isten országában nincs munkanélküliség. Mindenkinek van személyre szabott feladata, amit minden esetben el kell kérni Istentől, ahogyan Pál apostol rögtön a Jézussal való első találkozásakor tette: „*Ki vagy Uram, és MIT AKARSZ HOGY CSELEKEDJEM?*” Egy jól működő szervezet olyan, mint egy Isten által tökéletesre alkotott test, ahol Krisztus a fej, *Ti pedig Krisztus teste vagytok, és egyenként annak tagjai. Mert a test sem egy tagból áll, hanem sokból. Ha ezt mondaná a láb: „Mivel nem vagyok kéz, nem vagyok a test része”, vajon azért nem a test része-e?* ¹⁶*És ha ezt mondaná a fül: „Mivel nem vagyok szem, nem vagyok a test része”, vajon azért nem a test része-e? (1Kor 12.)* És hiszem azt, hogy a tanítványok látták, hogy a rájuk bízott feladat erejükön, tehetségükön, ma úgy mondanánk kompetenciájukon felül való, de ahogyan a Római levélben olvassuk a 8. fejezetben „*Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?*” Valahogy így indultak a harcba a tanítványok, tudván, hogy nem test és vér ellen harcolnak, hanem szellemek és hatalmasságok ellen.

Eddig az előzmények, ahol világosan láthatjuk, hogy az Úr Jézus feladattal bízta meg a tanítványokat. Ha te tanítvány vagy, ma sincs ez másképp! Jézus így szól ma hozzátok, Drága Gyülekezet: „*Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagytok minden napon a világ végezetéig.*” (MT 28,18-20)

Menjetek ki a világba, világítsatok a családban, az iskolában, a barátok között, a munkahelyen! Legyen a ti beszédetek egyenes és tiszta, de nem ostoba, sem kétértelmű! Éljétek meg az evangéliumot, beszéljétek Krisztus megbocsájtó, életet rendező szeretetéről, az Ő kereszthaláláról és feltámadásáról, de a beszéd ne legyen hiteltelen: te magad légy az ötödik evangélium, ahogyan élsz, ahogyan viselkedsz, ahogyan gondolkodsz, ahogyan másokhoz viszonyulsz! *Ti vagytok a föld sója! Ti vagytok a világ világossága! Nem rejtethető el a hegyen épült város! Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyákat.* (Mt 5,13-16)

És higgyétek el, hogy ez „*a teremtet világ sóvárogva várja az isten fiainak megjelenését*” (Róm 8,19) a ti bizonyágtételeteket, és Krisztusra mutató, hiteles életeteket!

2. Krisztus gondviselő szeretete

Ha tehát úgy igazán belegondoltok a rántok bízott feladatba, annak mélységébe és súlyába, talán egyet értünk abban, hogy nem kis feladat ez, egyikünk számára sem. De rögtön az elején szeretném ha meglátnánk az Úr Jézus **gondviselő** szeretetét. És itt szeretném kiemelni a mindenre kiterjedő **GONDVISELŐ** szót, azt a szeretetet, amit a felolvasott igeszakasz alapján több ízben szeretném, ha megvizsgálnánk!

Nem sokkal azt követően, hogy a tanítványokat szolgálatba állította, hamarosan ismét beszélt velük, amikor is az apostolok elbeszélhették neki mindazt, amit tettek. Beszámoltak a szolgálatról, a közben tapasztaltakról, a nehézségekről, és kérdezhették Őt a bennük idő közben felmerült kérdésekről. Jézus pedig szívesen tanította őket, hiszen valóban kíváncsiak voltak a válasza, valóban kíváncsiak voltak Jézus szavára.

Jézus pedig látta rajtuk, megfáradva, talán megterhelve álltak előtte, és látta a tömeget, mert olyan sokan érkeznek oda, hogy a tanítványoknak még enni sem volt idejük. Ekkor szólt így hozzájuk: „*Jöjjetek velem, csak ti magatok egy lakatlan helyre és pihenjétek meg egy kisé.*” (Márk 6,31) Így tehát elhajózott tanítványaival együtt egy Bétsaida nevű városba. *De sokan meglátták, és felismerték őt, amikor elindultak, ezért a környező városokból összefutottak oda, és megelőzték őket.* (Márk 6,33) Jézus pedig amikor meglátta a nagy sokaságot, megszánta őket, mert olyanok voltak, mint a pásztor nélkül való juhok, és kezdte őket sok mindenre tanítani (Márk 6,34).

Talán felmerül bennünk a kérdés: De Jézus! - Nem ez volt a terv! Mi lesz most? A tanítványok fáradtak és éhesek. Egész nap a te munkádban álltak, te pedig csak velük akartál elvonulni, hogy pihenni tudjanak, hogy tanítani tudd őket, hogy beszélgess velük, és nem utolsó sorban, hogy végre ehessenek. Mi lesz most?

2.1. Jókor jó helyen (Mária és Márta története)

Képzeljük el tehát a következőt: Egy nagy lakatlan hely, legyen az egy mező, ahol az igéből tudjuk, hogy zöld volt a fű. Itt letelepedett jóval több, mint 5000 ember, akik azért mentek oda, hogy Jézust hallgassák. Nem tudjuk pontosan hányan voltak, hány férfi vitte a feleségét, és nem tudjuk hány család vitte a gyermekeit, mindenesetre biztosak lehetünk abban hogy jóval többen voltak, mint ötezren, akik azért érkeztek, hogy Jézus közelében lehessenek, hogy hallhassák az Ő beszédét és tanítását. Nem szól arról a Szentírás, hogy mit hagytak otthon, hogy ott lehessenek: biztosan volt a férfiak között, aki halászott, volt aki mezőgazdaságból élt, volt közöttük asztalos, és ács és számtalan szakmát végző férfi, aki egy időre ott hagyta az éppen végzett munkáját és biztosan volt, aki a délutáni pihenését adta föl, és indult útnak, csak azért hogy Jézussal találkozhasson. És az asszonyok között is biztosan volt, aki éppen főzött, vagy egyéb háziasszonyi teendő közepette indult útnak.

Hadd mondjam el, hogy ezek az emberek jókor voltak jó helyen. Kihasználva ugyais az alkalmas időt felismerték meglátogatásuk idejét. Felismerték, hogy most van(!) lehetőségük az Úr Jézussal találkozni. Felismerték azt, hogy bármit is tesznek, semmi nem lehet olyan fontos, ami miatt elszalasszák a lehetőséget a találkozásról. Talán felismerték, amit később Simon Péter is megfogalmazott: *„Uram, kihez mehetnénk? Örök életnek beszéde van te nálad.” (Jn 6,68)*

Kedves Testvérek, úgy mondom mindezt, hogy tudom, nagyon fontos és nemes munka az, amit végeztek. Tudom, hogy amikor távol maradtok egy-egy alkalomról, a család iránt érzett felelősség vezérel benneteket. Férfiak! Génjeinkbe van kódolva a fennmaradás szolgálata! Úgy a családalapítás, mint ahogyan a család eltartása, a gyermekek felnevelése, taníttatása, a normális életkörülmények biztosítása – legalábbis jobb esetben így van ez. És Drága Családanyák, Asszonyok és leendő Asszonyok! Tudom, hogy génjeitekben van a család melegének, a gyermekek biztonságérzetének biztosítása! Ez mind nemes feladat! Tudom, hogy csupa jó szándék vezérel benneteket!

De olykor jusson eszetekbe Mária és Márta története:

[Jézus] betért egy faluba, ahol egy Márta nevű asszony a házába fogadta. Volt ennek egy Mária nevű testvére, aki leült az Úr lábához, és hallgatta beszédét. Mártát pedig teljesen lefoglalta a sok munka. Ezért odajött, és így szólt: Uram, nem törődsz azzal, hogy a testvérem magamra hagyott a munkában? Mondd hát neki, hogy segítsen! Az Úr azonban így felelt neki: Márta, Márta, sok mindenért aggódsz és nyugtalankodsz, pedig kevésre van szükség, valójában csak egyre. Mária a jó részt választotta, amelyet nem vehetnek el tőle. (Lk 10,38-42)

Ismerős?! Teljesen lefoglal a sok munka? Sok mindért aggódsz és nyugtalankodsz? Szeretném megkérdezni tőled: Mi jár most a fejedben? Mi köti le a gondolataidat? Milyen terheket hordozol, amiket nem akarsz letenni az Úr Jézus kezébe? Mi az, amit nem mersz odabízni, mert ... talán nálad jobb kezekben van?!

Pedig most is van lehetőség! Ismerd fel meglátogatásod idejét! Ismerd fel a kegyelem idejét!

Sokan vannak, akik hatalmas, mázsás terheket hordoznak, és közülük sokan vannak, akik már felismerték, hogy Jézusnál lenne rá megoldás, de talán várnak valami nagy dologra, egy evangélizációs sorozatra – majd akkor rendezem, talán valami misztikus megtapasztalásra, egy nagy bummra, és gondolják azt: „még nincs itt az ideje”. Sajnos sokan vannak közületek is, akik ott vannak az ötezer ember között, hallják Jézus szavát, részesülnek a csodákban, jut a két kenyérből és jól is laktok vele, de haza úgy mentek, mint a pap a templomból: mint ha mise történt volna. Kevés ha te ott vagy a tömegben, vagy akár a gyülekezetben. Jézus a tanítványai között akar Téged is tudni!

Mindennek ellenére mégis azt kell mondanom, hogy ezek az emberek jókor voltak jó helyen, mert megadták magunknak a lehetőséget, hogy hallják Isten igéjét. „Azért a hit hallásból van, a hallás pedig isten igéje által.” (Róm10,17)

2.2. Jézus nem veszi el az idődet, az odaszánt időt áldássá teszi

Mindenképpen szeretném azonban megemlíteni, hogy Jézus nem veszi el az idődet, de az odaszánt időt áldássá teszi! Vele kapcsolatban lenni nem azt jelenti, hogy felkeléstől lefekvésig a Bibliát és mindenféle áhitatos könyvet kell olvasni. Ettől Ő egy sokkal gyakorlatiasabb kapcsolatot szeretne veled kialakítani. Gondoljunk csak bele, a megdicsőülés hegyén nem Ő maga mondja Péternek, hogy a hegyről le kell menni?! A világba vissza kell menni!

Nem maradhatunk itt, kivonva magunkat a ránk bízott feladat alól. És mennyivel súlyosabb, amikor Jézus főpapi imájában az Atyához könyörög az övéiért: „*Nem azt kérem, hogy vedd ki őket a világból, hanem hogy tartsd meg őket a gonosztól.*” (Jn 17,15)

De fontos, hogy a vele való kapcsolatunk valóban gyakorlatias legyen. Töltsünk vele időt csendben a belső szobánkban, amikor tudunk a szavára figyelni és senki nem zavar. És tudunk vele időt tölteni a mindennapi pörgésben is, az autóban, vagy a buszon, vagy épp a munkahelyen, megszólíthatom őt akkor is, amikor körülöttem zaj van, és elmondhatom neki, éppen miért hálás a szívem, vagy éppen mi terhel, kérhetek tőle bölcsességet adott helyzetben. A Jézussal való kapcsolatomat nem a külső körülmények határozzák meg, hanem a belső ... az én szívem!

De legyél benne egészen biztos, hogy Ő nem veszi el az idődet, de az odaszánt időt áldássá teszi.

Olyan jó volt hallani, amikor az ifjúságban többen arról tettek bizonyosságot, hogy egy-egy csendes hétvége előtt milyen nagy támadásokon mennek keresztül. Mindig akkor jön a legzsúfoltabb hét, a legtöbb dolgozat, a legtöbb feladat. És amikor megérik a szívükben az elhatározás, és a csendes hétvégén részt vesznek, valahogy mindig lesz idő felkészülni a dolgozatra, vagy éppen ellátni az adódó feladatokat. Ez persze áldozatot követel. Nem úgy működik, hogy azért megyek csendes hétvége, mert majd akkor Isten megírja helyettem a dolgozatot, igenis készülni, tanulni kell rá, de a rá fordított időt az Úr megáldja, áldássá teszi.

És Kedves testvérek, így van ez mindennel, amink csak van. Az időnkkel, a pénzünkkel, a munkánkkal. Isten semmit sem akar tőled elvenni, de az odaszánt időt, az odaszánt anyagiakat, az odaszánt munkát áldássá teszi!

De csak akkor(!!!), csak akkor, ha nem üzletből, hanem a szív indíttatásából, hálából, jó szívvel teszed azt.

Engedjetelek meg nekem egy kérdést, Szeretett Gyülekezet: „*Mid van amit nem kapsz? Ha pedig kapsz, miért dicsekszel, mint ha nem kapsz volna?*

(1Kor 4,7)

Nagyon megragadott az a példa, melyet nemrég Zsarnai Krisztián említett, és merem mondani, hiszen ő is egy Istentiszteleti alkalmon hozta jó példának, ami itt történt a mandabokori gyülekezet egyik gyülekezeti tagjával. Mezőgazdaságból élnek, és hát ott nem úgy van – bár egyáltalán nem értek hozzá – hogy a munka megvár, amikor menni kell, akkor menni kell a földre dolgozni. Így pedig ez a családapa a hét minden napját munkával töltötte. Aztán egy alkalommal szólt az Úr Igéje: *„Hat napon át végezhetitek munkátokat, de a hetedik napon teljes nyugalom legyen szent összegyülekezéssel. Semmi munkát ne végezzetek; az ÚRtól rendelt pihenőnap legyen az mindenütt, ahol laktok”.* (3Móz 23,3) És ez a családapa eldöntötte szívében, lesz ahogy lesz, kiszámolta, hogy az éves bevétel közel 1/7-től elesik, de ha az Úr ezt mondta, így lesz. Nem üzletből, nem érdekből, hanem jó szívvel. Aztán a föld meghozta termését, és láss csodát, hektáronként a megelőző év terméséhez képest többszörös termést hozott a föld. De ne lepődjünk meg, beszél erről az ige is, egészen nyíltan és világosan: *„Ha az ÚR nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők. Ha az ÚR nem őrzi a várost, hiába óvják azt az őrök. Hiába keltek korán, és feküsznek későn: fáradsággal szerzett kenyeret esztek. De akit az ÚR szeret, annak álmában is ad eleget.”* (Zsolt 127,2)

És ha már odaszánásról van szó: Olyan sok bizonyágtételt hallottam már, amikor valaki az életének alakulásában, a nehézségek és küzdelmes időszakok megoldásában felismerte Isten kegyelmét. Legyen szó munkanélküliséget követően kapott munkahelyről, hosszas várakozást követő gyermekáldásról, vagy akár az imént elhangzott történethez hasonlóan megtapasztalt áldásról. A legnagyobb szeretettel hadd jegyezzem meg: Ha egyszer valamit odabíztunk Isten kezébe, jó azt nem visszavenni! Mert milyen képet is fest ez így? A nehézségek idején segíts Uram, amikor meg megy a szekér, akkor „kösz jól vagytok”?

Nem mindenki megy be a mennyek országába, aki ezt mondja nekem: Uram, Uram, hanem csak az, aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát. (Mt7,21)

2.3. A csodák körülményeit ne akarjuk érteni

És talán tudjátok, mire gondolok, amikor azt mondom: Istennek minden emberi értelmet meghaladó alkotó munkáját milyen sokan és milyen sokszor próbálják meg racionális alapokon vizsgálni. Hogy hogyan lakott jól 5 árpakenyérből és 2 halból ez a jóval több, mint ötezer ember nem tudom. Hogy mekkorák voltak a kenyerek, és ki mennyit evett belőle nem tudom. Hogy milyen formán

gyarapodott a kenyerek száma, hogy az 5 kenyérből végül összesen hány lett, nem tudom.

Isten tökéletes fizikai, kémiai, biológiai szabályokat alkotott, melyek számunkra az életet jelentik. Meghatározta életünk helyét és idejét. Mi emberek, csak ezeken a törvényszerűségeken belül tudunk gondolkodni. Nekünk ahhoz, hogy elő tudjunk állítani egy terméket, szükségünk van a ma ismert kémiai, fizikai, vagy biológiai alapanyagokra. Egyedül Isten az, aki a semmiből Szent „Legyen” szavával, egyszerű akaratával teremteni, alkotni tud. Ő alkotta a minket körülvevő kémiai, fizikai és biológiai törvényeket és uralkodik fölöttük. Ő Úr mindenek fölött!

Olyan elevenen él bennem, amikor elkezdtük a házi bibliakört egy párán fiatalok, mert ott volt a vágy a szívünkben, hogy az Úr Jézust mind jobban megismerni, róla, tőle minél többet megtanulni. És egy alkalommal az egyik testvérünknek hamarabb el kellett mennie, nem Nyíregyházán lakott, innen kb 60 km-re, és útközben telefonált, hogy imádkozzunk érte, mert hatalmas köd van, alig egy pár métert lát előre, és nagyon fáradt, hogy épségben hazaérjen. És akkor tudtuk, hogy most kell odaborulnunk, nem később, nem holnap. És tudtunk egy szívvel imádkozni azért, hogy épségben hazaérjen. Nem telt el sok idő, ismét hívott bennünket, és elmesélte, hogy ahogy letettük a telefont pár perc múlva felszállt a köd, és tiszta időben tudott haza utazni.

Hát azt hiszem, elkezdhetnénk a történeteket boncolgatni a racionalitás talaján, hogy mi lett volna, ha nem kérjük az Urat, lehet, hogy egyébként is felszállt volna a köd. Meg lehet, hogy ahol már nem volt köd, ott egyébként akkor sem volt, csak el kellett érnie arra az útszakaszra. De bolondság ilyen módon elemezni Isten munkáját, mert hitetlenségre vall. Mi ott egy párán tudtuk, hogy az Úr meghallgatta imádságunkat, és kedves volt előtte, hogy megkönnyítse testvérünk biztonságos hazaérkezését.

Hát ilyen, számunkra felfoghatatlan módon elégítette meg a sokaságnak az éhségét 2 kenyérrel és 5 hallal. Nem kell vizsgálnunk, hogyan tette, csak lássuk meg, hogy Ő gondoskodik rólunk, akkor is, amikor a mi lehetőségeink véget értek!

Való igaz, ahogyan Wolfgang Böhne a Jézus imaélete című könyvben írja: valahogy megszapornak a véletlenek ott, ahol az emberek elkezdnek komolyan imádkozni, és az életüket Istenre bízni!

És miért fontos látnunk, hogy ennyi ember jól lakott 2 kenyérrel, és nem csak jól lakott, de még 12 kosarat töltöttek meg a darabokkal, melyek fölöslegesek voltak? Mert nem sokkal később Jézus arról beszél, hogy Ő maga az ÉLET kenyere! Ahogyan ott Bétsaida városban minden ember éhsége megelégtetett, úgy lelki értelemben sem hagyja az Úr Jézus, hogy megéhezz. Ha te elfogadod a kenyeret, nem fogsz éhezni. Ha te elfogadod az Úr Jézust, mint életed egyedüli uralkodóját, minden tekintetben megelégtetted lelki szükségleteidet.

Mennyire igaz az a gyermeki kép, hogy minden emberben van egy Isten alakú úr, aminek érzi jelenlétét, és mindenféle módon szeretné ezt az úrt betölteni. Keresi az ember a megoldást, van, aki a munkában, van, aki az anyagiakban, van, aki a sikerekben. Van, aki az alkoholban, van, aki a szerencsejátékban, és még számtalan módon. De ezt az úrt csak az Úr Isten, egyedül csak Jézus tudja betölteni, semmi és senki más. Jézus tehát az ÉLET kenyere. Mert ahogyan az életben maradáshoz szükséges a testünket táplálni, úgy az ÉLETBEN maradáshoz is újra és újra szükséges Öbelőle táplálkozni.

És ahogyan megmaradt 12 kosár fölösleg, úgy az odaszánt, engedelmes életet túlon túl megáldja az Úr. Amikor az ember azt érzi, hogy Krisztus szeretete túlsordul.

Füle Lajos: Ideje már...

"Ideje már megértened,
hogyan életed, közérzeted
attól függ, **kihez** viszonyulsz,
hogyan leborulsz, vagy kiborulsz" ?

Ámen

Záró Imádság

Drága Úr Jézus! Mindenek előtt áldunk és magasztalunk téged, a te dicső, nagy nevedet önmagadért, azért aki valójában vagy. Áldunk téged azért a szeretetért, melyről őszintén be kell vallanunk, számunkra érthetetlen és felfoghatatlan. Annak mélységét, és magasságát csak próbáljuk megfejteni, de nem értjük, hogyan szerethetél minket már akkor, mikor mi még bűnösök voltunk, és hogyan tudsz ma is ugyanígy szeretni, látva az életünket, látva engedetlenségeinket, bűnös indulatainkat, szavainkat és tetteinket.

Úr Jézus, végtelen hála fogalmazódik meg a szívünkben, hogy te minden bennünket terhelő adóslevelet a keresztfára szögeztél. És könyörgünk tehozzád bocsáss meg nekünk, hogy amikor ennek tudatában, ennek ismeretében mégis engedünk testi kívánságainknak, és megfogalmazódnak bennünk bűnös indulatok, gondolatok, vágyak. Bocsájtss meg, amikor irigység, harag, gőg, büszkeség van bennünk, és amikor nem tudunk embertársainknak megbocsájtani, annak ellenére, hogy a megbocsájtást tőled tanulhatjuk.

Hálásan gondolunk erre a gyülekezeti közösségre, ezekre a drága vasárnap délelőttökre, és mindazon alkalmakra, melyek a te nevedben valósulnak meg.

Hálás a szívünk a körülményeinkért, még ha sokszor elégedetlenkedünk is, hiszen óriási ajándék, óriási kegyelem, hogy békességben jöhetünk teeléd, hogy nem kell titokban, katakombákban találkozunk, és nem kérjük az életünket azért, mert Biblia van a kezünkben.

Együttal éppen ezért kérünk is téged, hogy ne engedd, hogy ebben a békés időben elkényelmesedjünk. Ne engedd, hogy természetessé váljon számunkra, mindaz, ami bennünket körül vesz. Uram, kérlek égesd a szívünkbe a veled való kapcsolat fontosságát. Köszönöm Uram, hogy olykor emlékeztetsz: Légy hű mindhalálig és néked adom az élet koronáját. Segíts, hogy valóban Hozzád mindig hű legyek!

Drága Mennyei Atyánk! Szeretnénk eléd hozni gyülekezetünk nehézségeit, az egyet nem értékeket és szeretetlenségeket. Hozzád könyörgünk, nincs más reménységünk, törd össze azok szívét, akik haragot és indulatot szítanak, és kérlek adj érzékeny látást a bennünk rejlő hibák és indulatok felismerésére és adj alázatos és szelíd, de tebenned szilárdan meggyökerező szívét.

Uram köszönöm, hogy teelőttem őszintén feltárhatjuk kéréseinket. Így szeretnénk elég hozni gyülekezetünk lelki pásztort, és az ő családját. Azért

könyörgünk, hogy adj nekik erőt és bölcsességet ahhoz a szolgálathoz, melyre elhívtad őket. Könyörgünk áldd meg az életüket, és tartsd meg őket kegyelmesen.

Könyörgünk a betegekért, azokért, akik valamilyen terhet hordoznak. Könyörgünk a gyászolókért, te adj nekik tőled való, minden emberi értelmet meghaladó békességet. Könyörgünk az érettségi előtt állókért, és azokért, akik valamilyen számadás előtt állnak.

És annyi minden van még a szívünkön, de mindezt szeretnénk eléd hozni a tőled tanult imádságban:

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is; mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vigy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól; mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, az Isten szeretete és a Szentlélek közössége legyen mindnyájatokkal! Ámen